

[Ib Christensen.]

socialdemokratiet bebuder, at det vil indgå i drøftelserne; det er jeg glad for. Men når så regeringen kommer tilbage og det viser sig, at der ikke kommer noget ud af drøftelserne, for ellers måtte venstre, centrum-demokraterne eller de konservative gøre vold på sig selv, ja, så kommer vi tilbage, og så mødes vi måske ved Rubicon eller måske ved Mølleåen, men forhåbentlig inden syndfloden.

Wilhelm (VS):

Jeg synes, det er karakteristisk for niveauet i den økonomiske debat, der føres af forligspartierne, at de på en og samme tid går ind for en lønramme med det udtrykkelige formål at holde lønudviklingen her i landet i en lavere takt end i udlandet, at de går ind for det, de foregiver skulle være en inflationsbremse, at de går ind for en devaluering for, som de siger, at øge konkurrenceevnen, og så samtidig beklager det forringede bytteforhold. I virkeligheden er det det samme med to forskellige ord at sige: øget konkurrenceevne og forringet bytteforhold. Man vil holde priserne på danske varer længere tilbage igennem en langsommere udvikling end priserne på udenlandske varer. Det er alt det, man har gjort eller sagt man ville gøre med alle disse ting, med lønrammerne, med devalueringen osv. At det så ikke rigtig har virket, er en anden sag, men bagefter at komme og begræde et forringet bytteforhold, som i virkeligheden er den ting, man har tilstræbt, er jo bare at forlade sig selv på mystikken i ordene, godtage de værdiladede positive ord »forøget konkurrenceevne« og tage afstand fra de værdiladede negative ord »det forringede bytteforhold«. Det er det niveau, som disse forligspartier diskuterer økonomisk politik på. Om retsforbundets dagsorden vil jeg gerne sige, at VS naturligvis stemmer for denne dagsorden. Jeg vil samtidig sige, at vi synes, det er et udmærket initiativ, som godt kan tjene til at afklare tingene lidt herinde og afklare, som hr. Ib Christensen var inde på, hvad det er, statsministeren mener, når han siger, at det kan være lidt vanskeligt at få øje på det flertal, der kunne stå bag en sådan politik. Nu bliver det dog stjerneklart – vi vidste det godt i forvejen, men lad os dog bare få det frem ved en afstemning her – at det er, fordi socialdemokratiet ikke er villigt til en sådan politik, at det flertal ikke er til at øjne. Det bliver stjerneklart endnu en gang, og det kunne ikke undre

nogen, for den samme situation havde vi under ejerlejlighedsproblematikken.

Det, som den socialdemokratiske ordfører har sagt her i dag om ejerlejlighedsforliget, synes jeg også betyder, at det vil være uansvarligt af os andre at nære nogen som helst illusioner om, at socialdemokratiets afvisning af denne dagsorden i dag bare sådan er lidt teknisk begrundet, og at man, som hr. Gert Petersen desværre bidrog til illusionsmageriet om, kan se hen til forhåbentlig en virkelig kriseløsning i augustsamlingen. Men socialdemokratiet har klart valgt side i de her sager. Ordføreren pakkede det lidt ind i dag, fordi man skulle være lidt venlig over for retsforbundets dagsorden, men det er da klart, hvad der ligger i den afvisning, ligesom det er klart, hvad der lå i afvisningen af det eksisterende flertal omkring ejerlejlighedsproblemet.

Når hr. Auken i dag glæder sig over, at det nu er lykkedes, som han sagde i første runde, at sætte en stopper for dansen om guldkalven i forbindelse med ejerlejlighedsudstykninger, og når for den sags skyld hr. Christophersen glæder sig over, at det, uden at man har forhindret privatiseringen af boligsektoren, er lykkedes at fjerne spekulatøren, samtidig med at der hver eneste dag ude på boligmarkedet er en kamp mellem ejere og lejere, hvor hver eneste udstyknings, hver eneste lejlighed, i gennemsnit giver en fortjeneste på over 125.000 kr., så synes jeg nok, at udtalelserne om at sætte en stopper for dansen om guldkalven og at fjerne spekulationsmuligheden har devalueret sig selv så grundigt, som ingen andre kunne gøre det for dem.

Der har været andre elementer i den økonomiske debat, og før jeg slutter denne del af den, vil jeg godt sige, at vi kan da godt varsko regeringen om allerede nu, at vi agter at vende tilbage til kravet om en opgørelse i augustsamlingen over Thomas Nielsens udtalelser forleden om en importrestriktion på et specielt område og Bent Rold Andersens udtalelse i dag om en momsforhøjelse til 35 pct. Vi vil afkræve regeringen, når vi kommer til augustsamlingen, en redegørelse for, hvad disse to ansvarlige personers udtalelser har belastet betalingsbalancen med i form af et forceret bilkøb i de mellemliggende måneder for hr. Thomas Nielsens vedkommende og i form af en generel hamstring, som man må forvente, når den såkaldte overvismand gør sig til talsmand for en momsforhøjelse til 35 pct. Jeg